

FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI”

Dintre cele nouă teatre muncitorești din București, cele mai multe nu au încă un an de la înființare. Cu toate acestea, ele și-au dobândit statutul unor unități teatrale de sine stătătoare, cu stațiune permanentă, cu un repertoriu variat și atractiv.

Așa stînd lucrurile, era firesc să se organizeze și primul festival al acestor teatre, desfășurat sub genericul „Zilele teatrelor muncitorești” — 22—28 aprilie 1981. Inițiativa organizării aparține Comitetului de cultură și educație socialistă al municipiului București și Consiliului municipal al sindicatelor — București. Acest prim și semnificativ festival al artei teatrale amatoare s-a desfășurat în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, ca un omagiu, în cinstea aniversării a 60 de ani de la fîurirea Partidului Comunist Român.

Și, acum, o privire asupra repertoriului cu care cele nouă teatre muncitorești s-au prezentat în cadrul festivalului : Teatrul muncitoresc al sectorului 2 : *Oameni care tac*, de Al. Voitin ; Teatrul muncitoresc Mîgurele : *Cadoul*, de Paul Everac ; Teatrul muncitoresc Casa Științei : *Dincolo de nori*, de Octavian Sava și *În noaptea asta nu doarme nimeni*, de Florian Potra ; Teatrul muncitoresc „Semănătoarea” : *Paradis de ocazie*, de Tudor Popescu ; Teatrul muncitoresc Chitila : *Logodna*, de Paul Everac ; Teatrul muncitoresc al sectorului 4 : *Astă-seară, spectacolul suspendat*, de Dan Tărchilă ; Teatrul muncitoresc „Grivița Roșie” : *Fugiți, vin clienții*, de Teodor Mazilu ; Teatrul muncitoresc „23 August” : *Anotimpul speranței*, de Viorel Cacoveanu ; Teatrul muncitoresc I.C.T.B. : *Vinzări-cumpărări*, de Dumitru Solomon.

Despre cele mai multe dintre aceste spectacole am scris la vremea premierelor respective. Acum, dorim doar să subliniem cîteva caracteristici ale „Zilelor teatrelor muncitorești”. Precum se vede și din simpla înșiruire a titlurilor spectacolelor, teatrele muncitorești au rămas credincioase scopului lor inițial, acela de a promova dramaturgia românească a contemporaneității. Patronate de teatrele profesioniste din Capitală (Național, „Bulandra”, „Nottara”, de Comedie, Giulești), îndrumate de regizori și actori ai acestora, teatrele muncitorești realizează spectacole de calitate, în care pricepera celor de meserie pune în valoare entuziasmul, dăruirea, talentul actorilor amatori. Ca și în atîtea alte domenii ale creației, conlucrarea dintre arta profesionistă și cea amatoare s-a dovedit fertilă. Spectacolele teatrelor muncitorești s-au jucat atît în cluburile și sălile proprii, cît și pe scenele unor teatre profesioniste, stîrnind spectatorilor același interes.

Din toate punctele de vedere, „Zilele teatrelor muncitorești” s-au dovedit o inițiativă demnă de a fi elogiată, marcînd un pas înainte în dezvoltarea artei teatrale a amatorilor, în Capitală. Păcat că acest festival a fost prea puțin popularizat. Spectacolele desfășurate în sălile teatrelor profesioniste nu s-au bucurat de aceeași afluență de public ca acelea de la sediile teatrelor muncitorești, din cluburile uzinelor.

Pentru actorii amatori din întreprinderi și instituții, acest prim festival a constituit un moment stimulator ; este neîndoios că, la fazele finale ale „Cîntării României”, ei se vor prezenta la un nivel artistic superior.

Stan VLAD

Zilele teatrelor muncitorești

București, aprilie